

Tak jsem odletěla s bílým motýlem

Helena Vondráčková

To máj, to máj
mi ráno s úklonou oznámil,
že botky smím si už zout
a s klukama přebrodit proud,
že je kvítky obsypán modrý důl,
voní vzduch jak marcipán, hučí úl.

To máj, to máj
mi ráno s úklonou oznámil,
že hnout už prý sebou mám,
že duben je dávno ten tam,
má sto poupat růže má, skřivan vzlít,
zkrátka ten, kdo může, má přitom být.

Tak jsem odletěla s bílým motýlem
za vůní šípkovou,
vítr radostí mi zlíbá sukní lem,
kůň hrábne podkovou.
Cinknou z dálky zvonky beránků,
den trousí rosu ze džbánků,
má modrý háv
a já mu kynu z červánků,
buď zdrav.

To máj, to máj
mi ráno s úklonou oznámil,
že louka sládne jak krém
a ptá se, proč nejdu, kde jsem.
Ten svět hnízd a zátiší začal žít,
zkrátka čas je nejvyšší při tom být.

Zkrátka čas je nejvyšší přitom být.

Tak jsem odletěla s bílým motýlem,
ne, nevyved' mě vítr aprílem,
vždyť ve vzduchu čtu černé na bílém,
že vážně už je máj.

Tak jsem odletěla s bílým motýlem,
ne, nevyved' mě vítr aprílem,
vždyť ve vzduchu čtu černé na bílém,
že vážně už je máj.

Tak jsem odletěla s bílým motýlem,
ne, nevyved' mě vítr aprílem...